

VI

Чудна гатанка е човѣкътъ и неговата душа. Трѣбваше да свѣтне само единъ свѣтълъ лжчъ въ душата на Янко и изведнажъ цѣлиятъ свѣтъ му се видѣ прекрасенъ, радостенъ и засмѣнъ... Дори лошото за него до днесъ име Зозо сега му се видѣ тъй хубаво, тъй мило и тъй прекрасно! Той се зарадва даже сега много и много на това хубаво име, защото никой другъ нѣмаше такъвъ хубавъ прѣкоръ. Никой нѣмаше такова име нито въ града, нито въ околията, нито дори въ далечния му роденъ градъ. И въ сжщия день още Янко свали старата фирма на дюкяна си и поржча да му направятъ нова и голѣма фирма:

МОДЕРНИ ОБУЩА ПРИ МАЙСТОРЪ ЗОЗО

Радостенъ и засмѣнъ, сякашъ му бѣха израсли нови крила, Янко грабна чука, заудря, заработи и запѣ. Пѣсенъта му изпълни дюкяна, изхвъркна на улицата и се понесе като хвърката птичка надъ града....

Всички еснафи отъ цѣлата чаршия зяпнаха съ отворени уста отъ очудване.... А когато видѣха и новата фирма надъ вратата на дюкяна, цѣлиятъ градъ се смая.

И заговори градътъ отново за Янко, за майсторъ Зозо. И славата му се понесе изъ цѣлата околия. Поржчикитъ за нови обуща завалѣха пакъ при него. Той не успѣваше самичкътъ и повика още майстори, калфи и чираци. Всички се надпреварваха сега да работятъ при него, да изучатъ по-хубаво занаята.

Янко прости на всички за по-раншнитѣ обиди. Сега той нѣмаше врагове, всички обичаше, всички учеше, съ всички приказваше. Той се засмѣ, прероди се.... И чудно нѣщо, цѣлиятъ градъ се промѣни изведнажъ. Сега всички